

Z Modřan do Hodkoviček

Z Modřan k Černému koni do Hodkoviček jsou to tři stanice tramvají, to bychom se ale moc neprošli a ze zajímavých modřanských míst nic neviděli. Také bychom nezjistili že dnešní Modřany jsou rozděleny do tří městských čtvrtí pojmenovaných po zajímavých osobnostech devatenáctého století. Prvním je básník a novinář Svatopluk Čech, propůjčil jméno té nejjihnější modřanské lokalitě **Čechově čtvrti**, další je dramatik a také novinář J.K.Tyl, střední část Modřan se pyšní právě jeho jménem **Tylova čtvrť** a modřanský sever, tady si místní vzpomněli na zakladatele tělovýchovného hnutí Miroslava Tyrše, tedy **Tyršova čtvrť**.

Tu posledně jmenovanou, Tyršovu čtvrť, chceme dnes projít, rozhlédnout se z nejvyšších míst, podívat se na rozsáhlou vilovou zástavbu ještě z let první republiky. Zajímavou historií Modřan naše vycházka jistě řešit nebude, ale jak ke svému jménu přišli je dobré si připomenout. Nato je nutné se vrátit daleko do minulosti, do 11. století, v té době je poprvé zmiňována **osada Modřiluhy**. Příčinou tohoto pojmenování je močalovitá luční rovina při Vltavě. A ta modř, tu přisuzují odborníci modře kvetoucí lužní rostlině **hyacintu modrému**.

Výchozí místo naší vycházky je ale stále v Tylově čtvrti. Dopravil nás sem od modřanského nádraží neuvěřitelně narvaný autobus a hned do míst kde se noří do podzemí Lhotecký potok. Podívali jsme se na to z výšky vysuté lávky.

Odtud nás již sledovala Jarmila s foťákem aby tu naši cestu trochu zdokumentovala. I další zastavení je ještě v Tylově čtvrti v ulici Na Cikorce. Kávová náhražka cikorka, pro jejíž výrobu se v Čechách pěstovaly celé lány čekanky, se prý v 19. století vyráběla pouze v Praze Bubnech. Proč má cikorka ulici právě v Modřanech opravdu netuším.

Co vím ale určitě že Na Cikorce je Dům dětí a mládeže jehož součástí je i dětské divadlo.

Divadlo se dnes topí v záplavě červeně rozkvetlých kaštanů. Na kráse mu to ale neubírá, spíše naopak. Cikorka zde ale není jediná výjimečnost.

Co třeba rozhledna jejíž středovou konstrukci tvoří 15. metrový komín zrušené plynové kotelny viditelná z daleka? To přece mají málokde, nebo velmi obtížná lezecká stěna s převisem . Spolu s velkou krytou sportovní halou a dalšími sportovišti dělají celý areál domu dětí velmi zajímavý.

Zdálo by se že na jednu ulici je to až dost a přece. Nelze zde přehlédnout velkou budovu Rakouského gymnázia a ještě mnohem větší, zatím rozestavěnou budovu neméně důležitou, Alzheimer centrum . Zatím má pracovní název „Centrum důstojného stáří“. Umístění vedle Domu dětí a mládeže, pokud to byl záměr, viděl bych v tom jistou symboliku.

Naším dalším cílem je vyhlídka na panoráma celého vltavského údolí, od Zbraslavi po Prahu. Vilová čtvrť pojmenovaná po Miroslavu Tyršovi je před námi cestou na vyhlídku. K vidění architektura doslova všeho druhu.

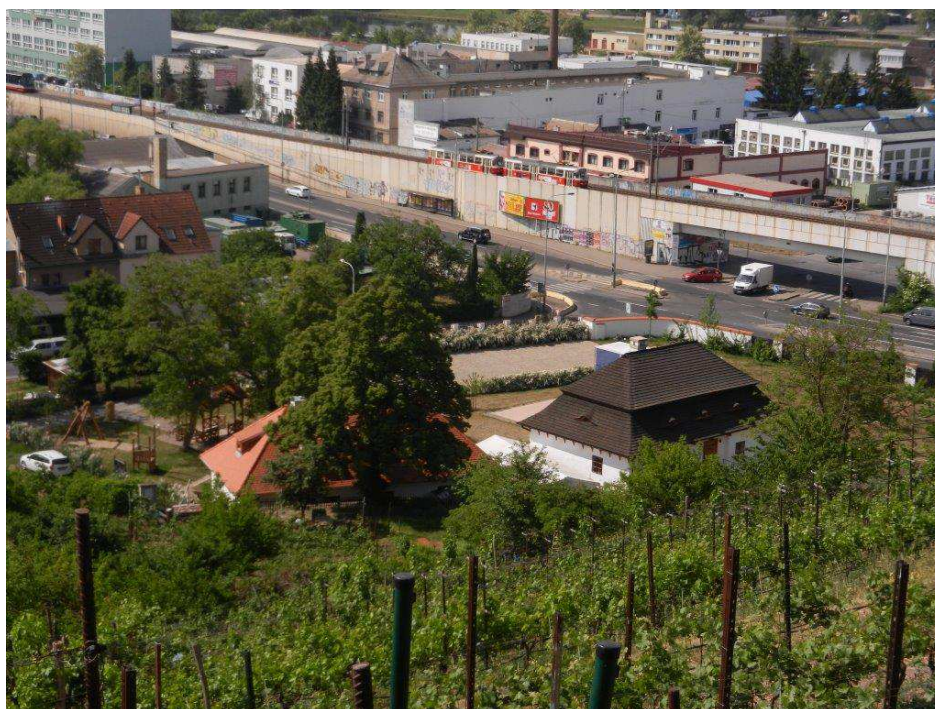
Třeba skutečně nádherný retro-styl a přímo naproti super moderna. Musíme však uznat, baroko, nebo další styly minulých století bude již dnes stavět málokdo.

Svah směrem k vyhlídce to je zase jiná káva, krásně upravené zahrady, honosná sídla

Pod námi je vůbec nejstarší pražská vinice, říká se jí také arcibiskupská nebo Barborka

K vinici existuje darovací listina Soběslava II. z roku 1178, to je již nějaký pátek. Viniční domek s tmavou střechou je z přelomu 18. a 19. století. Dnes je po rekonstrukci, v přízemí je obřadní síň Prahy 12. v podkroví muzeum, v podzemí viniční sklípek. Během rekonstrukce se stal viniční domek slavným. Našel se v něm takzvaný „Modřanský poklad“. Zlaté a stříbrné mince dokonce i šperky.

Pro Modřany byl kdysi pokladem také cukrovar spolu s rafinerií, **homoli cukru** mají dokonce ve znaku. Dávno již neexistuje.

Slunečný opar trochu zlobí, přesto je z vyhlídky vidět hodně daleko

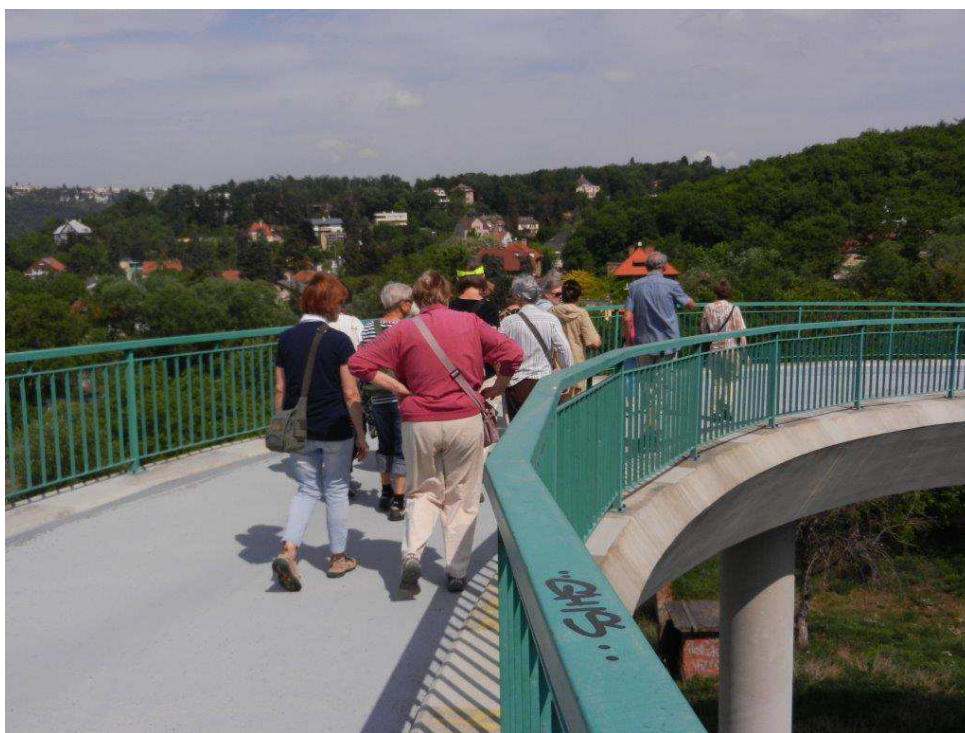

Obcházíme celou vilovou zástavbu na svahu, setkat se dá třeba s vtipným nápisem, nebo se zanedbaným svahem Belárií, byla to kdysi nádherná velmi stará vinice, poté ještě ve 20. století obrovské prosperující zahradnictví, po znárodnění svah nezachránili ani zahrádkáři. Dnes vypadá takto.

Tak se zachovaly alespoň názvy ulic **Pod Belárií**, **Nad Belárií** a právě tato ulice nás přivádí k hlubokému údolí které odděluje Tyršovu čtvrť od Hodkoviček.

Údolí se dá překonat jediné po této vysloveně monstrózní a také nově zrekonstruované lávce.

Výhled je do daleka a dolů je lepší se nedívat. Také se nijak neklepe ani nevlní je to pevná stavba. Stačilo se rozhlédnout, přejít a jsme mezi zahrádkami v **Hodkovičkách**. Také bojují o přežití ale zatím se drží, alespoň některé.

Lávka má ještě další velkou výhodu. Kdo je zde po prvé, skvěle se může zorientovat. Uvidí vpravo rozsáhlé lesní území sahající až k Zátiší, kopec jedna pěšinka vedle druhé, pejskaři se činí. Z výšky může sledovat Zátišský potok, mířící do Vltavy.

Zahrádky jsme nechali za sebou a jsme v parčíku který lemuje malý, modernější bytový soubor. Když jsem ráno na začátku vycházky říkal kudy půjdeme a že se těším na mladé kozičky, některé dámy se nějak divně dívaly. No a jsme tady. Kozičky byly hodně zvědavé a taky trochu žebraly.

Stačí ujít kilometr lesem a ponořit se mezi vily V Mokřínách a Na Lysinách. A je tu poklad. Rondokubistická vila z 19. století. Její přestavbu navrhl architekt Pavel Janák, vnitřní výzdoby i lunety na fasádě se ujal všestranný výtvarník, malíř a grafik František Kysela. Často pracoval i s Josefem Gočárem
Stav této památky však vůbec neodpovídá jejímu významu

Jsme v cíli dnešní procházky na místě kde v 15. století stával rozsáhlý hospodářský dvůr. Tehdy byl v majetku pražského špitálu svatého Bartoloměje . Malá barokní kaplička je to jediné co se z té doby zachovalo. A je to malý zázrak, přežila velké povodně v letech 1890 i 2002, přežila i nájezdy vandalů. Snad přežije i to že dnes stojí v blízkosti jedné z nejrušnějších pražských ulic a křižovatek.

Máme za sebou náročnou vycházku, snad ani ne tak délkou nebo terénem, ale slunce upalovalo na první polovinu května opravdu hodně. Všech patnáct nás došlo do cíle. Slušný výkon vzhledem k věku. Náměstíčku u kapličky se také říká U Černého koně. Stejný název má i hospoda přes ulici.

Tak nač váhat !!

V Modřanech a Hodkovičkách 10. 5. 2018.

Kroniku napsal Mirek
fotky Jarmila Kočová

